

Ontslag, beslissing voorzitter commissie wegens termijnoverschrijding

1. Het ontstaan en loop van het geding

Appellant is sedert 1 augustus 1998 werkzaam in dienst van verweerster, dan wel haar rechtsvoorganger(s), als docent 11 aan het ROC te

Bij beroepschrift van 4 juni 2010, ingekomen bij de commissie op dezelfde datum, is namens appellant beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 9 november 2009, waarbij appellant met ingang van 19 april 2010 op grond van artikel H57 sub d. van de CAO BVE , juncto artikel 20 van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie, werd ontslagen wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid. Bij brief van 24 juni 2010 zijn de beroepsgronden aangevuld. Bij het beroepschrift en het aanvullend beroepschrift zijn een aantal bijlagen bijgevoegd.

2. Motivering

2.1. De voorzitter is van oordeel dat op grond van de stukken, die op het geding betrekking hebben, met toepassing van artikel 10 van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C bij de CAO BVE, (hierna: het Reglement) onmiddellijk uitspraak kan worden gedaan. Hij overweegt daartoe het volgende.

2.2. Op grond van overgelegde stukken moet het volgende als vaststaand worden aangenomen. Bij op 9 november 2009 per aangetekende post verzonden schrijven aan het adres van appellant te heeft verweerster aan appellant het ontslagbesluit meegedeeld. Dit aangetekend schrijven is door verweerster niet terugontvangen.

Bij schrijven van 23 maart 2010 heeft appellant verweerster in kennis gesteld van de wijziging van zijn adres van naar, Niet is daarin vermeld met ingang van welke datum deze adreswijziging inging.

Bij aangetekende brief van 26 april 2010 aan het nieuwe adres van appellant te heeft verweerster aan appellant onder meer nog een akte van ontslag toegezonden. Deze brief is door TNTpost wegens: geen gehoor, niet bezorgd kunnen worden, is niet door appellant afgehaald en vervolgens door TNTpost aan verweerster geretourneerd. Daarna is deze brief door een medewerker P&O van verweerster op andere wijze aan appellant toegezonden. Vervolgens heeft de gemachtigde van appellant op 4 juni 2010 het beroep ingesteld.

2.3. Appellant heeft gesteld dat hij het ontslagbesluit van 9 november 2009 nooit heeft ontvangen en dat het ontslag daarom pas aan hem ter kennis is gebracht met de brief van 26 april 2009 en de daarbij gevoegde akte van ontslag, zodat het beroep tijdig is ingesteld.

2.4. Vooropgesteld moet worden dat de op 26 april 2010 toegezonden akte van ontslag op zichzelf niet als appellabel ontslagbesluit kan worden aangemerkt. Het ontslagbesluit is immers reeds geruime tijd eerder genomen en op 9 november 2009 bij aangetekend schrijven aan appellant medegedeeld. De later uitgereikte akte van ontslag betreft slechts een administratieve bevestiging of vastlegging hiervan en heeft op zichzelf, tegen de achtergrond van het eerder genomen en verzonden ontslagbesluit, geen zelfstandige betekenis.

2.5. Uit het schrijven van appellant van 23 maart 2010 blijkt dat verweerster het ontslagbesluit op 9 november 2009 aan het juiste postadres van appellant te heeft toegezonden. Het ontslagbesluit is aangetekend aan dit adres verzonden en niet bij verweerster teruggekomen. Daarmee is de beroepstermijn aangevangen. Aangezien, zoals bekend is, als uitgangspunt heeft te gelden dat van een aangetekend verzonden brief, behoudens tegenbewijs, kan worden aangenomen dat deze de geadresseerde ook daadwerkelijk heeft bereikt, is het aan appellant om aan te tonen dat deze brief hem niet heeft bereikt en dat dit te wijten is aan omstandigheden die niet aan hem kunnen worden toegerekend. Appellant heeft echter volstaan met de enkele mededeling dat deze brief hem niet heeft bereikt; hij heeft geen enkel concreet feit aangevoerd op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat hij de brief niet heeft ontvangen. Van een enigszins geloofwaardige ontkenning van de ontvangst van deze brief is derhalve geen sprake. Er is dan ook niet aannemelijk gemaakt dat appellant het beroep heeft ingesteld zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

2.6. De Voorzitter heeft onderkend dat het adres van appellant, waaraan de brief van 9 november 2009 is toegezonden, een postadres van appellant betreft. Mogelijk was appellant daar dus niet zelf woonachtig en heeft een andere persoon de brief in ontvangst genomen. Indien zulks het geval is

geweest en die persoon vervolgens in gebreke is gebleven om die brief aan appellant ter hand te stellen, dan is dit een omstandigheid die voor rekening en risico van appellant moet blijven. Het is immers de verantwoordelijkheid van iemand die een postadres gebruikt om ervoor te zorgen dat de aldaar afgeleverde post hem ook daadwerkelijk bereikt. Indien dit niet gebeurt, kan dit in elk geval niet aan de verzender van de brief worden tegengeworpen.

2.7. Op vorenstaande gronden is de voorzitter van oordeel dat het beroep tegen het ontslagbesluit wegens overschrijding van de beroepstermijn van zes weken kennelijk niet ontvankelijk is, zodat, met toepassing van artikel 10 van het Reglement, beslist wordt als volgt:

3. Beslissing

De Voorzitter van de Commissie van Beroep:

verklaart het beroep niet ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 28 juni 2010 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

Tegen deze uitspraak kan de werknemer binnen 14 dagen na de dag, waarop de uitspraak is toegezonden, bij een met redenen omkleed geschrift verzet doen bij de commissie (Artikel 10, derde lid, van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C van de CAO BVE).